Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet DİNOZOR

26 ŞUBAT 1997

12

ÇARŞAMBA

Kaybedenler kayboluyor!

Devlet, Susurluk Çetesi'ni fena halde dağıttı! Öyle ya, kimisi İsviçre'de, kimisi Azerbaycan'da, kimisi bilmem nerede. Artık biraraya gelmeleri çok zor! Yeşil'in kim olduğunu bir öğrenseler, onun kaçmasına da göz yumacaklar ama belki öğrencileri coplarken ya da vatandaşın kafasına telsizle vururken falan tesadüfen ele geçebilir Yeşil. Aman dikkat! Özel timci İbrahim Şahin, bayramdan sonra teslim olacaktı, galiba iki bayram arası teslim olunmaz diye düşündü sonradan! Olur böyle bazen, hep gariban solcu tayfası kaybolacak değil ya.

HAFTANIN FOTOĞRAFI

MERT ÇİLLER BAŞKAN, YALAKALIK ŞAMPİYON!

Sualtı ve Cankurtarma Federasyonu Başkanı Harun Sevinç, Mert Çiller'e yönetim kurulu üyeliği teklif etti. Dinozor, çeşitli yerlerden üyelik teklif edilen siyasileri de ortaya çıkardı.

● **Refahlı belediye, Fatih'in şahlanmış at üstündeki siluetine benzettiği iki ağacın çevresini, 18 milyar lira harcayarak park ve namazgâh haline getirdi. 18 milyarın ne kadarının park ve namazgâhın düzenlenmesine, ne kadarının da ağaçların 'düzenlenmesine' harcandığı ise belirtilmedi.**

Fatih'e benziyor dediler

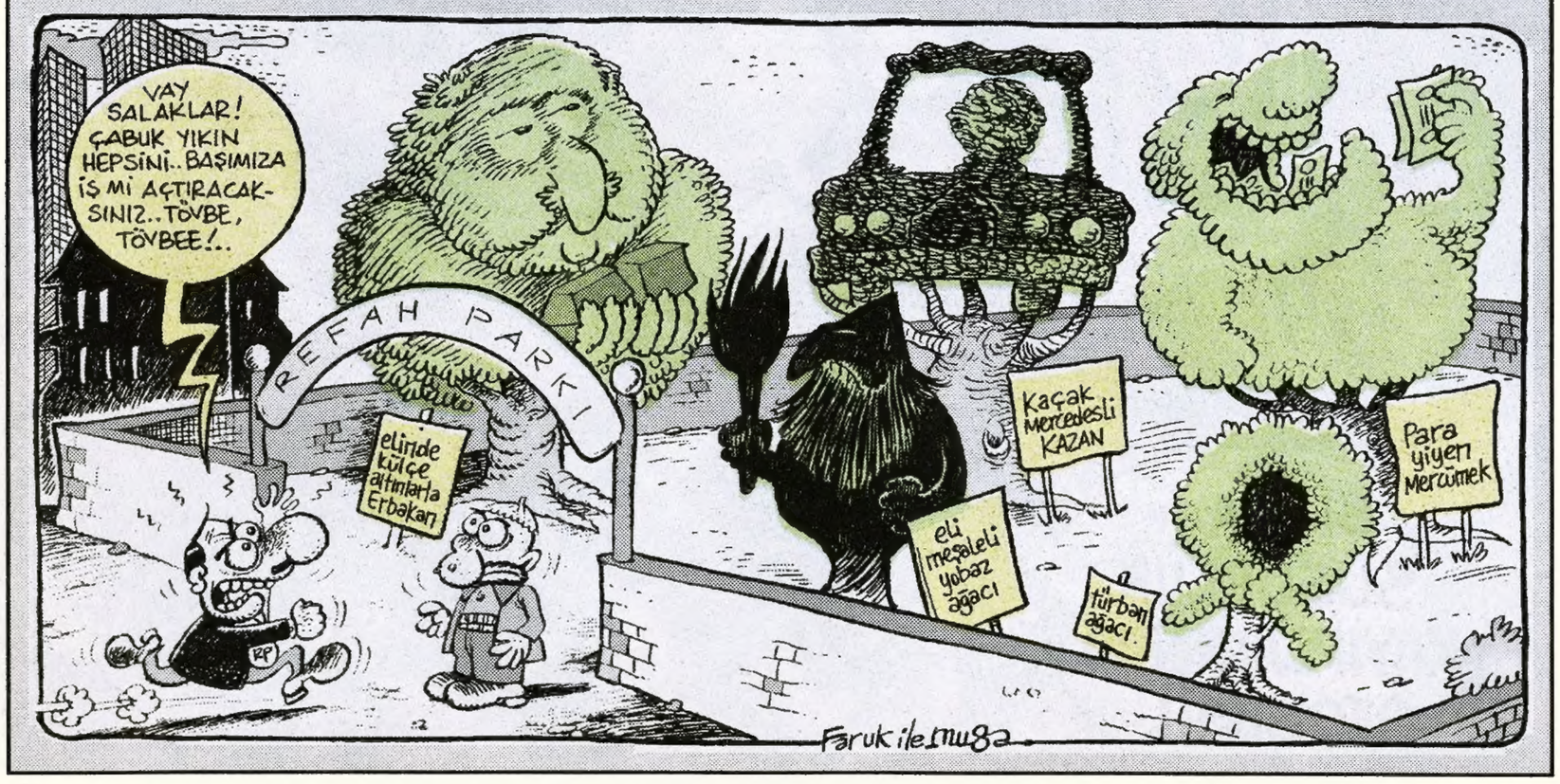

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Sevgili Dinozorcular, iki haftadır bu sütunda Takiye Demeçleri yazıyorum. Fakat ismin doğruluğu konusunda farklı görüşler var. Bazı yazar ve kaynaklar *"Takiye"* derken, bazıları *"Takiyye"* sözcüğünde ısrar ediyor. Hatta *"Takıyye"* diyenler de var. Açıkçası doğrusunu henüz öğrenmiş değilim. Her türlü ayrımın yaratıldığı ve yaşandığı ülemizde, umarım bu görüş ayrılı kanlı çatışmalara yol açmaz! (Düşünsenize, **Hasan Pulus**'a bağlı *"Takiyyecilerle."* Hakkı Devrim komutasındaki *"Takiyeciler"*, Milliyet Center çay salonunda kavga ediyorlar!) Uzmanından gerçeğini öğrenmediğim için bu hafta o sözcüğü kullanmayacağım.

Demeçler

Şevket Kazan

"Öyle bir inancımız var ki bizim, herkesin siyasal özgürlüğüne saygılıyız. Ve demokratların bizim gibi düşünmesini isteriz. Her türlü fikri hoşgörüyoruz. Fikrinize katılmıyor diye bir insanı hor görmek saçmadır. Demokrasi, toplum için gereklidir. Bunu tartışmayız. Tartışmak ciddiyetsiz birşeydir. En önemli gayemiz, güçlenmek ve dürüst kuşaklar yaratmaktır. Ve gönüllerde sonsuz iktidara kavuşmaktır. Bu uğurda her yaratılana sevgiyle bakarız. Sevgiden yana, her plan işimize gelir!"

Muhsin Yazıcıoğlu

"Geçmişte kanlı olaylara karıştığımı söyleyenler haksızlık ediyor. Yalancılar vicdan mahkemesinde cezalandırılacaktır. Bu vatanın istikbali için çalıştık. Bunu yaparken ne kan döktük, ne şiddet kullandık. Ecdat yadigarı topraklarımızı güzelleştirmenin ve demokrasinin onurunu solculara mı bıraksaydık? Yanımızda yüzlerce tokalaşacağımız, dost el var. Şiddetten Allah korusun. Hiçbir şeyden korkmayız, gerekirse sallanarak da olsa yürürüz, her zorluğu kaldırırız!.."

Hıncal Uluç

"Ben bu ülkenin en bilgili yazarıyım, demek bana ters gelir. İyici araştırdığım her konuda yazarım. En güzel yazıları yazmak isterim günün birinde. Ben yazdım. Yazılarımı okuduğum zaman hatalarımı görüyorum. Gençlerle karşılaşınca işte diyorum, hayatın gerçek anlamı. Asla fazla olayla ilgilenmem, basit konuları ince eleyip sık dokuyup kafamı bulandırmam. Otururum, saldırmadan, yazarım. Halkın çıkarlarını kollarım, olur biter!"

Mustafa Sandal

"Ben pop müzik yapıyorum ve yaygın şekilde halkıma ulaşıyorum.Sanmayın ki basit bestelerle malı götürüyorum. Şarkı sözlerim özenle uğraşılmış çalışmalar. Fakat bazı popcular son derece uyduruk. Şarkılarım akılda kalıcı, insanlar beni gönülden alkışlıyor, seviyor, bu da bana yeter. Millet bayılıyor böyle gerçek sanatçılara ve fazla yüz vermiyor piyasa işlerine. Müzikle doğru dürüst uğraşacak kapasitede insanlar yetişmeli. Fırsatçı, taklitçi, dar, saf olamam!"

Not: Bütün demeçleri ilk satırdan başlayarak ve satır atlayarak tekrar okuyunuz.

Çumhuriyet DİNOZOR

Sayı: 12 - *26 ŞUBAT 1997*

● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazıişleri Müdürleri: **İbrahim Yıldız**, **Dinç Tayanç** (Sorumlu) ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin**

Faks: (0212) 512 48 30

DİNLE ŞERİAT AYNI ŞEYDİR: MESUT YILMAZ

Cumhuriyet
DİNOZOR
Ciciliği meslek edinenlerin dergisidir...

KAZAN 35 ŞERİATÇI MİLİTANI SERBEST BIRAKTI

ŞEREFLİ KAHRAMANLAR KAÇIYOR!

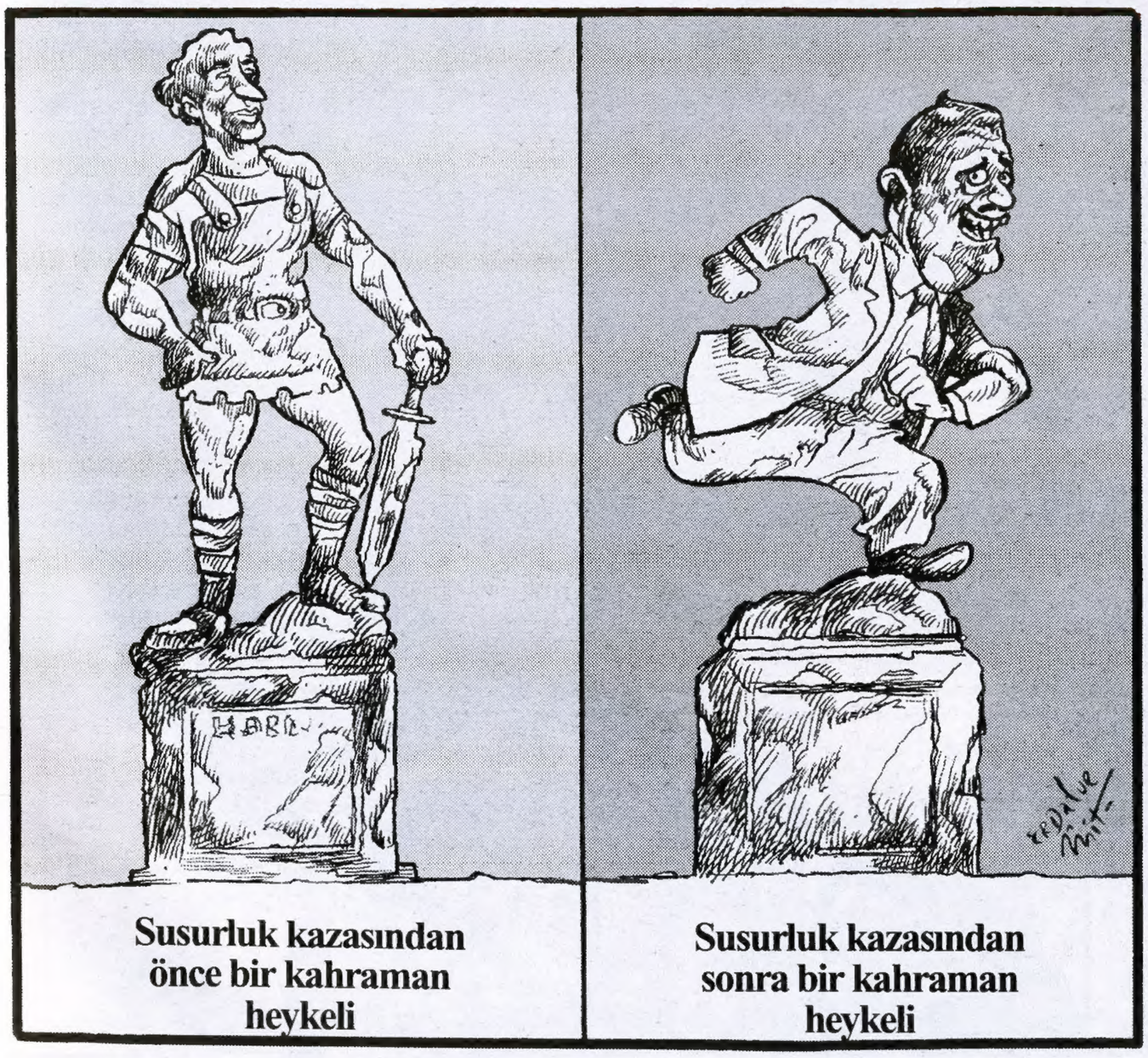

Susurluk kazasından önce bir kahraman heykeli

Susurluk kazasından sonra bir kahraman heykeli

Bir dakika karanlık eylemi polislerin de katılımıyla sürüyor

Eylemin giderek yaygınlaşmasından rahatsız olan İçişleri Bakanlığı, Valiliklere gönderdiği genelgeyle eyleme katılanlara karşı polisiye önlem alınmasını istedi.

● Türkiye'de antiemperyalist mazlum edebiyatı yaparak aslan kesilen Abdullah Gül, ABD'de süt dökmüş kediye döndü... Gül'ün ABD ziyareti sırasında kullandığı kartviziti yanda görüyorsunuz:

Batman'ın Sason ilçesinde güvenlik güçleri, operasyon öncesi, köylüleri; mayın bulunma ihtimali olan arazide 'mayın tarama cihazı' olarak kullandı.

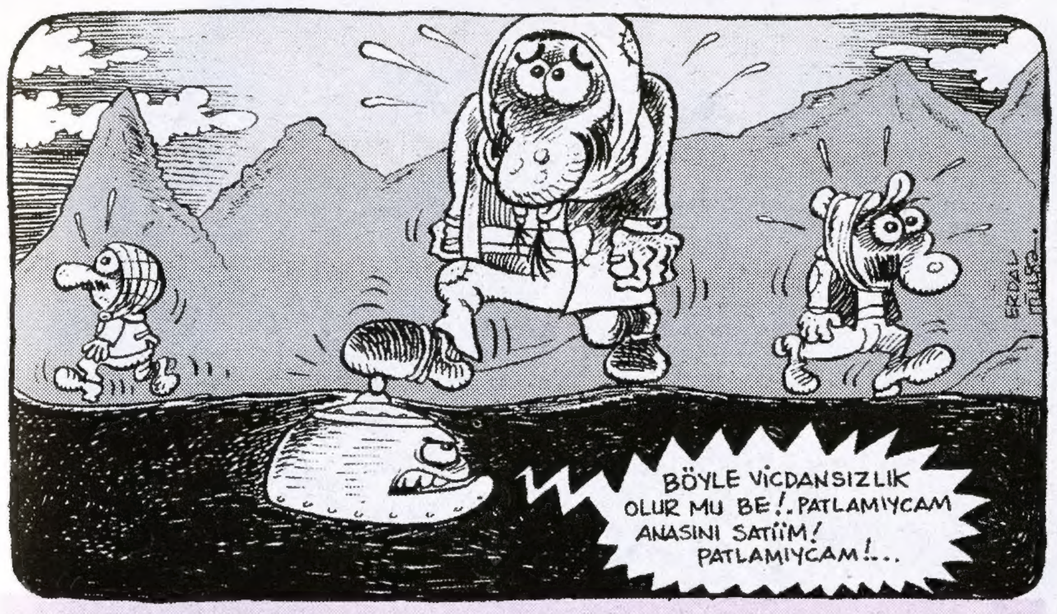

Faşist saldırının adı, 'Sağ-sol kavgası' oldu

Üniversitelerde polis desteğini arkasına alan ülkücüler, satırla-bıçakla demokrat öğrenci avına çıkıyor.

Filozof Kukumav

FERHAN ŞENSOY

Filozoflarımız olmamış değil. Örneğin, yüz yıl önce ülkemize teşhis koyup, ağır ağır doğuya doğru giden bir geminin güvertesinde baştan kıça doğru koşarak *"Batıya gidiyoruz!"* yaygarası koparanların bir avuç aymaz olduğunu, sosyalist sakalını sıvazlayarak söyleyen **Sakallı Celal,** bizim gelmiş geçmiş en önemli filozoflarımızdan biridir. Sıkı bir filozof olduğu için de, böyle fıkraması anıları dışında hiçbir eser bırakmamıştır.

Şair Eşref de, **Özdemir Asaf** da, bence önemli filozoflardır. Gel dikiz ki, bu birbirinin benzemezi adamlardan çok yoktur ve biz milletçe aramızdan böyle adamlar çıkışına büyük şaşkınlıkla bakarız. Şaşırmakta haklıyız, çünkü ülkemizde aramızdan böyle filozoflar çıkması için koşullar ve ortam yoktur. Tam tersine, böyle düşünenler olmasın diye, düşünce alanımız dikenli telle çevrilmiş, üstelik tel yeşile boyanmıştır.

Zaten derin derin düşünen, işin felsefesini yapan, felsefede çığırlar açan bir millet değiliz. Birisi bir konuda az biraz düşünmeye yönelse, bu bizi tedirgin eder. Hemen babalarız onu:

- Karadeniz'de gemilerin mi battı? Nedir bu halin böyle, kukumav kuşu gibi filozof?

Millet olarak, az biraz düşünüp ani kararla harekete geçiciyizdir. Bu çok az düşünme sonucu aklımıza dan diye gelen ilk sıradan düşünceyi de dâhiyane bir buluş sanış, sanırım tamamen bize özgü bir şey.

Zaman zaman düşünüyor gibi görünmekten mutlu oluruz. Kimi zaman da bastıbacak düşünceler çevresinde fırdolanırız. Daha önce fazla düşünmeye alışkın olmayan bir beynin, en olmasa da olur kıvır zıvırıntıya kafa yorup kendini düşünen biri kabullenme gereksinimi de var. Beyinsel açıdan tehlikeli bir boyut. Hem beyin yoruluyor, hem olup biten bir şey yok. Bilgisayara bir şeyler yazıp, sonunda **"kaydet"** komutunu vermemek gibi...

Bir düşüncenin tutsağı olmuş birine rastladığımızda da, ona boşvermesini, unutmasını salık veririz.

Bir meyhanede karşılıklı oturup rakı içen adamlara dikkat edin, aralarında pek bir şey konuşmazlar. Birbirlerine uzun uzun bakarlar. Birbirlerinin burnuna sigara dumanı üflerler. Rakıyı tazelerler, peyniri didiklerler. Buz gecikti diye dellenirler. Aralarında konuşacak hiçbir şeyleri olmadığı için, o meyhanede, bangır bangır **İbrahim Tatlıses** gibi filozofların düşünceleri aralıksız olarak yayımlanmaktadır. Rakı içen adamlar da filozof İbo'nun düşüncelerine katılmakta, baş sallayarak kadeh tokuşturmaktadırlar.

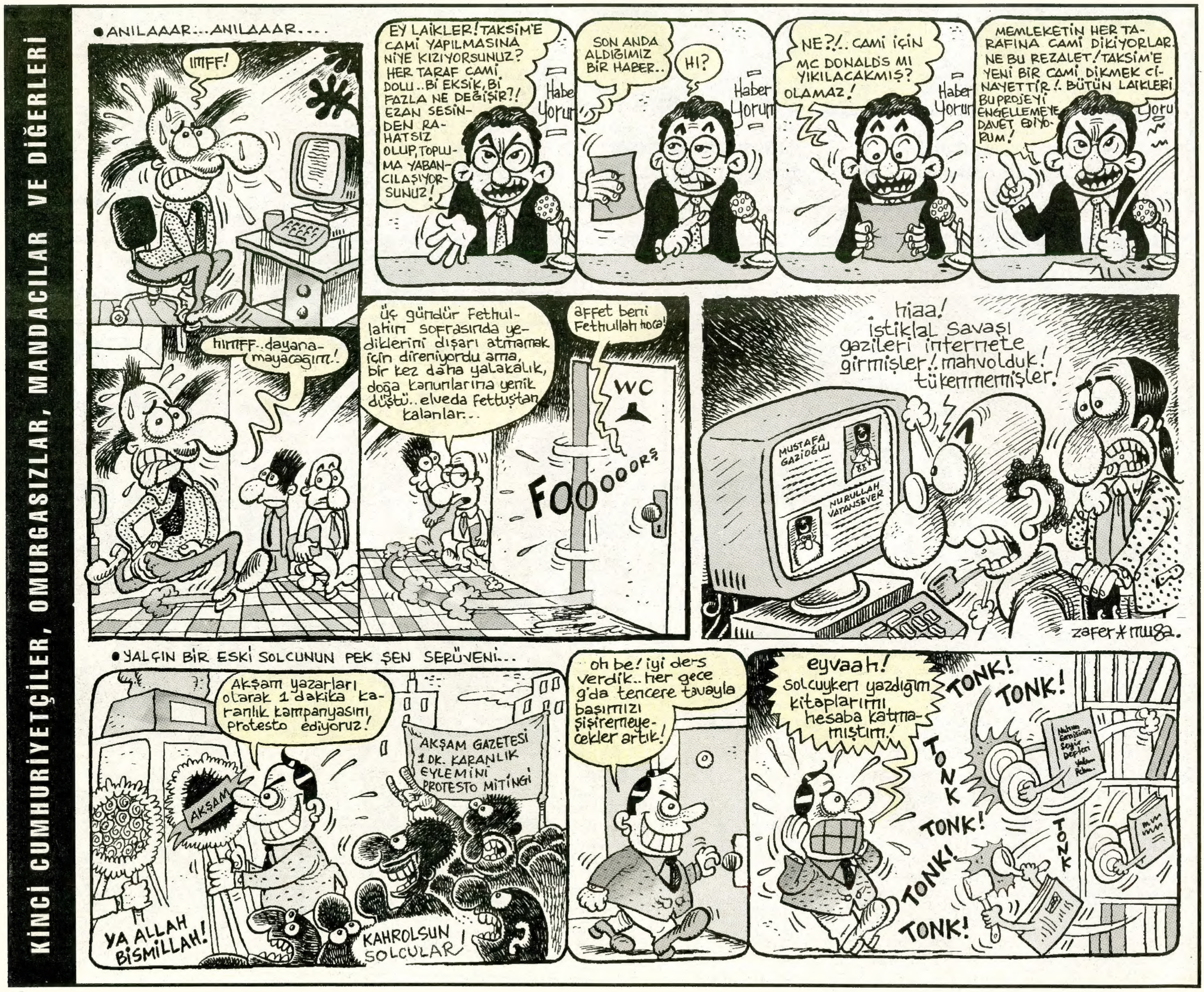

ÖĞRETMEN HASAN

Musa Gümüş ve Mit Atalay '97

Gürbüz'ün beni götürdüğü yer bodrum katta kahvehane-lokanta karışımı bir yerdi. Dışarıya açılan hiçbir penceresi yoktu... Masaların birçoğu doluydu ve üniversiteli oldukları kabak gibi belli olan gençler habire çay içip bir şeyler yiyorlardı. Benim gözüm ise videodaki filme takılmıştı...

Bir günde iki şok birden yaşıyordum... Kahveci de işini biliyordu doğrusu... Hiçbir yerin açık olmadığı bu diyarda oruç tutmayan öğrenci potansiyelini değerlendirip özel bir müşteri kitlesi oluşturmuştu kendisine... Alan razı, satan razıydı. Dışarı çıktığımızda etraf bembeyazdı... Gecenin dondurucu soğuğuna rağmen, **'Kordonboyu'** diye adlandırdığımız, kampusun giriş kapısı ile yurtlar arasındaki 1 km'lik yolda ilerlerken keyfimiz yerindeydi... Uzaktan Yurt-Kur bloklarının ışıkları parlıyordu...

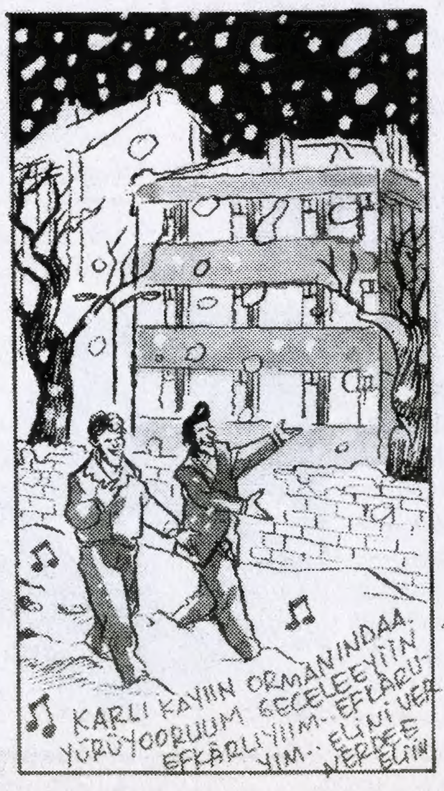

Devamı Haftaya -

MEDYAZOR

TEKE TEK

Polisin suçu yok...

"Kır saçlı bir polis" ve Antalya Emniyeti, bu nedenle ağır biçimde suçlanıyor. Benim gönlüm bu suçlamalara hiç ama hiç razı değil... Çünkü; bu işte polisin suçlu olduğuna inanmıyorum. Evet doğrudur... Polis, eylem yapılan bölgelerde devriye gezerek eylemi engellemeye çalışıyor.

Hatta bazı yerlerde eyleme katılanlar göz altına alınıyor...

Ama bence polis bu işte suçlu değil. Antalya'daki eylemde polisin fazla sertlik yapmadığını gördük. Kibar değillerdi ama vatandaşa karşı sert oldukları da söylenemez.

Polis otosunda can veren sevgili yurttaşımız, heyecanlanarak kalp krizinden ölmüş.

...

Suçlanan polisler ise bu eylemlere gerçek bir hoşgörüyle yaklaşıyorlar."

20.2.1997 - Hürriyet

Son günlerin demokrasi havarisi, sivil muhalefetin ateşli savunucusu, 1 Dakika Karanlık eyleminin en büyük destekçisi, hatta Tansu Çiller'in yalısı önünde eylem yapmaya kalkışıp karakola düşen Fatih Altaylı'da bir değişim gözleniyor.

Bu işleri yakından bilen dostları bulunan Altaylı'nın kulağı çekilip uyarılmış olmalı ki polis otosunda can veren yurttaşımızın ölüm nedenini "yaptığı otopsi sonucu olsa gerek" kamuoyuna kalp krizi olarak açıklıyor. Bu bize, karakolların pencerelerinden kendilerini atanları, üstünde silah bulunmayan ama polis tarafından kovalanırken kafasına kurşun sıkarak intihar edenleri hatırlatıyor. Medyatik demokrasi savunucularının kahramanlıkları, işte ancak bu kadar oluyor.

Sağ sol, Hoca ve bendeniz...

"Cumhuriyet'in "mizah eki" Dinozor'da yine imzasız bir yazar, görünürde daha hakkaniyetli davranıyor. Hiç olmazsa benim her satırına sahip çıktığım yazımı aynen alıp kullanmış. "Çağımız biraz da inancın yükselme çağı. Akıl ve akılcılık yine orda duruyor. Ama inanç artık akılla çelişmeyebiliyor." deyişime karşı "Peki siz nerde duruyorsunuz?" diye soruyor. Ben elbette aklın yanında duruyorum. Ama yine ben, karınca-kararınca, çok mütevazi biçimde, inandığım bir temel fikri de haftalık yazılarımda işlemeye ve kendimce özlediğim, akılla, bilimle, çağımızla çelişmeyen bir inancı, hadi adını koyalım, reforma uğramış bir İslam'ı da önermeye gayret ediyorum. Bunda anlaşılmayacak ne var?

Ama bu yazı da son derece küstah... Başlığında benim için "kaypak yazar" deyimini kullandıktan sonra da "Fethullah destekçisi rolüne soyunarak hangi çıkarlar peşinde olduğunuzu yazın da anlayalım. Bu "yer göstericilik"ten ne kadar bahşiş alıyorsunuz?" diye soruyor. Bak genç kardeşim... Benim (tam 27 yıl Cumhuriyet'te geçmiş.) 30 yıllık gazeteciliğim bu tür esprilere karşı şerbetlidir. Atilla Dorsay'ın "kimden ne bahşiş alıp almadığını" bunca yıl sonra herkes bilir, sen de bir bilene sor. Sen şimdi Cumhuriyet'te yazıyorsun. İyi, güzel. Çok saygın, çok değerli, varlığı çok gerekli bir kurum... Ama tüm bunlar, Cumhuriyet'te çıkan her yazının doğru, yazan her yazarın haklı olmasını gerektirmez. Cumhuriyet gazetesi ve özellikle de Hikmet Çetinkaya, benim görüşüme göre Fethullah Hoca konusunda yanılmış ve çok haksız şeyler yapmıştır. Fethullah Hocayı ortalığı saran üçkağıtçı tarikatçilerden biri gibi görüp göstermek, senin kendi deyiminle "ılımlı İslam"ı da fanatik İslam'la bir tutup inanan bir kitlenin üzerine vur abalıya gitmek, Türkiye'nin bugünkü gerçekleri ışığında kimseye bir şey kazandırmaz. Hele laiklik ve Çağdaşlık mücadelesine hiç kazandırmaz.

Onun için, sen bana kaypak deyip onur dersleri falan vermekten vazgeç, kendi genç, taze, henüz eğilip bükülmemiş onurunu kurtarmaya bak. Bunun için ilk yapman gereken şey de, tam anlamıyla Sahibinin Sesi rolüne soyunmaktan vaz geçmektir. Anladın mı, güzel kardeşim?"

16.2.1997 - Yeni Yüzyıl

Sayın Dorsay,

İki hafta önce Fethullah Hoca'nın yemeğine katılmanız ve onu övmenizle ilgili sizi eleştiren bir yazı yayımlamıştık. 16 Şubat'ta Yeni Yüzyıl'daki köşenizde buna cevaben çok "samimi" bir yazı kaleme almışsınız. "Bak genç kardeşim.", "Sen şimdi Cumhuriyet'te yazıyorsun.", "...senin kendi deyiminle..." gibi tabirler kullandığınız ve "Anladın mı güzel kardeşim?" diyerek bitirdiğiniz "dersinizi" ilgiyle okuduk ve anladık.

"Görünürde daha hakkaniyetli" bulduğunuz yazımızda, konu edindiğimiz yazınıza aynen yer vermiş ve sonra yorumumuzu yapmıştık. Siz ise bizim yazımızı da cümlelerimizi de Yeni Yüzyıl okurlarına keserek sunmuşsunuz. Bunun bir yanıltma ve adaltma çabası olmadığını kabul etsek de; Fethullah Gülen ile ilgili görüş ve örneklerimize yer vermediğiniz için; bizce yazınız, ruh sağlığınızı korumak için yaptığınız bir gölge boksundan öteye geçemiyor.

"Bunda anlaşılmayacak ne var?" diye soruyorsunuz ama, biz manevi tatmin veya İslamiyet'i yaşayabilmek için hacının hocanın peşinden gitmeyi, daha da garibi bizim dediğimiz ve sizin de onayladığınız gibi "Ilımlı İslam" veya "reforma uğramış bir İslam" adı altında bir hocanın kuyruğuna takılmayı önermeyi hiç mi hiç anlamıyoruz.

Bu hoca ki; dini, siyasi, edebi, vs. hiçbir konuda ortaya koyduğu yeni bir şey, ürettiği yeni bir fikir yok. Üstelik bir medya patronu. Ve askerler, polisler, öğretmenler içinde güçlenmek isteyen, taraftar toplayarak geleceğe hazırlanıyor izlenimi veren birisi. Sadece siz değil, Mehmet Ali Birand gibi bir yazar da; işi gücü dini kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak olan bu adamı, "din ile devlet işlerini birbirinden öyle zarif bir şekilde ayırıyor ki, kimse bir rahatsızlık hissetmiyor." diye tanıtabiliyor.

Bu Amerikan tipi ticari dindarlığın kimlerin işine geldiği, Hocaefendi'nin Refah'ın alternatifi mi olduğu veya alternatifinin sponsoru mu olduğu ya da Refah'a karşı olası bir darbede dindar kesime sunulacak bir hediye paketi mi olduğu tartışılmalı. Mesele Fethullah Hoca'nın sofrasında masum bir yemekle bitmiyor. Bizce üzerinde düşünülmesi ve sorgulanması gereken; o yemeklerdeki ılımlı, sakin, güleryüzlü adamı yazılarınızda överken nerelere hizmet ettiğiniz, geleceğimizle ilgili nelere alet olduğunuz...

Şimdilik bu kadar, güzel abicim!

Türkiye Gazetesi yazarı Ziya Osman Açıkel, Çiller'lerle yatıp kalkıyor. Nereye gitseler oradan, gazetesine Çiller övgüsü dolu yazılar gönderiyor.

Dünya Ticaret Merkezi'ni CIA ajanları bombalamış

Katliamın altından CIA çıktı!

New York'taki Dünya Ticaret Merkezi'nin bizzat Amerikan İstihbarat Örgütü CIA tarafından bombalandığı ve örgüt tarafından da müslümanların üzerine atıldığı ortaya çıktı. CIA, kendisine ayrılan ödeneğin Kongre tarafından kısıtlanmaması için, bu vahşi olayı tezgahlayarak, bir taşla iki kuş vurmuş

"Bombaladık sonra da müslümanların üzerine attık"

Maskeleri düşürüyoruz

Mum'un altından DHKP-C çıktı!

"Sürekli aydınlık için 1 dakika karanlık" türü eylemlerin sivil halkın bir inisiyatifi olduğu ileri sürülürken, eylemlerin illegal DHKP-C adlı örgüt tarafından planlandığı ortaya çıktı

ÇOK GİZLİ

Bu yalanlar kimin başının altından çıktı?

El insaf! Bütün laik kadınları fahişe olarak gören Akit Dünya Ticaret Merkezi'ni dinci teröristlerin değil, CIA'nın bombaladığını açıklıyor. Asıl bomba ise haberin kaynağı: Haber şu günlerde sinemalarda gösterilen İyi Geceler Öpücüğü isimli filmin öyküsünden alınmış ve bu çok doğal bir şeymiş gibi haberde anlatılıyor! Benzer bir başlık ve benzer bir haberde 1 Dakika Karanlık Eylemi ile ilgili. DHKP-C'nin *"önümüz günlerde eylemleri arttırma kararı"* ile ilgili bir belge, bu haberde 1 Dakika Karanlık Eyleminin başlatılma kararı olarak duyuruluyor. Ya sizin okuycunuz çok saf. Ya da sizler yalancılık konusunda uzmansınız. Günde bir dakika da doğru bir şey söyleyin be muhterem!

Tespit Tutanağı

• Akşam yazarlarının önderliğinde, kurt işaretleri yapanların ağırlıkta olduğu bir güruh, Ankara'da **"Sürekli Aydınlık İçin 1 Dakika Karanlık"** eylemini protesto etti! Memduh Bayraktaroğlu bir amigo gibi çalışarak hükümet yalakalığına yeni boyut getirdi!

• Akit yazarı Abdurrahman Dilipak, La Figaro gazetesine verdiği demeçte Atatürk'ü eleştirdi ve laikliğin kalkacağını savundu. Dilipak'ın bu söyleşiden 500 Fransız Frangı aldığı öğrenildi fakat söz konusu parayı neresinde muhafaza ettiği öğrenilemedi!

• Yeni Şafak gazetesinin 18 şubat tarihli haberine göre, **"Asker,Reha Muhtar'ı istiyor!"** Haber şöyle:

"Aktif siyasete ilişkin birçok spekülasyona konu olan TSK'nın, medyadaki bazı gelişmelere müdahale ettiği iddia edildi ve Show TV'nin sahibi Erol Aksoy'un, dün itibarıyla sözleşmesi biten Reha Muhtar'ın yerine 32. Gün'ün yapımcısı Mehmet Ali Birand'ı getirmek isteyişine Genelkurbay yetkililerinin karşı çıktığı ileri sürüldü. Ayrıca geçen hafta Teksoy Görevde programının Atatürk'ün doğum yılının 1881 değil 1880 olduğunu duyurması da, Harp Okulu yetkililerini kızdırdı. Okuldan üst düzey bir komutanın, programcıları arayarak, "Siz hainlik ediyorsunuz, bir gerçeği ortaya çıkartmaya çalışıyor gibi görünüp karışıklık çıkartıyorsunuz" dediği ileri sürüldü."

• **Cavit Çağlar**'ın sahibi olduğu NTV haberlerinde, **Mehmet Ağar**'ın Elazığ'da **"kahramanlara layık şekilde"** karşılandığı vurgulandı!

• Akit'ten 19 şubat tarihli bir haber: **"Travesti Ebru, şeriata karşı kadın yürüyüşüne katıldıklarını açıkladı: Evet, destek verdik!"** Gazete, söz konusu eylemi **"Ahlaksız yürüyüş"** manşetiyle vermişti!

16.10 ➜ RAMİZE
Arif Şentürk'den şarkılı film.

• Beşiktaş'ın F.Bahçe'yi 1-0 yendiği lig maçından sonraki gün, dah önceden hazırlanan Posta gazetesinin başlığı şöyleydi: **"Fener'in şansı, Kartal'dan çok!"** Dahası köşe yazarı **Necati Bilgiç, "Nasıl olsa Fener kazanır"** diye düşünmüş olmalı ki, şöyle yazmıştı: **"Beşiktaş kupaya döndü. Ligde bence şanslı görünmüyor!"**

• Zaman gazetesinin 12 şubat tarihli **"Hipermarketlerde mescid yok"** başlıklı haberinde şöyle deniyor:

"Müşterilerinin alışverişini rahat yapmalarını sağlamak amacıyla çocuklar için oyun alanlarından otoparklara kadar herşeyin düşünüldüğü bazı hipermarketlerde mescidin bulunmaması eleştiriliyor."

• Radikal gazetesi, okurlarına **"Maket Ev"** veriyor! Bakalım gerçeğini vermekhangi **"sol gazeteye"** nasip olacak?

• Hürriyet'in Teleskop ekinde **Arif Şentürk**'ün oynadığı filmin duyurusunda **Metin Şentürk** fotoğrafı yer aldı!

• Sabah grubunun gazetelerinden Ekip'te yer alan bir haberde, bir Rus kadınının adı **"Swetlana Bızırova"** şeklinde uydurulmuştu.

Mevsim Normalleri

fiko'nun sarkacı

Şahin'ler İyi Kaçar!

• **İbrahim Şahin,** melek gibi bir insandır. Dostlarını da kendi gibi dünya tatlısı insanlar arasından seçer. Artık gerçek bir melek olan **Çatlı** ile ülküleri uğruna yaşayan **Ağar'**ın en iyi arkadaşları olduğu söylenir.

• Çevresindeki polis ve asker dostlarının hep başı belada insanlar olduğu, korumalarının bile *"polisliğe yakışmayan davranışları'* nedeniyle açığa alındığı düşünülürse, ne kadar acıma duygusu sahibi, iyi niyetli ve yardımsever biri olduğu daha iyi idrak edilebilir.

• *"Güvenilirlik"* onun göbek adıdır. Yurtdışından kuryelerle gelen paralar ona ve yakınlarına teslim edilir. Bunlar, iddia edildiği gibi kara para değil, Avrupa'daki gurbetçilerin alın teriyle kazandığı ak paradır. Nasıl milyonlarca dolar olduğu da, **Çiller'**in bütün gazetelerde yayımlanan servet oluşturma formülüyle açıklanabilir.

• Katıldıkları sünnet düğününde dili sürçüp, Çatlı'ya *"Çocuklara 'kurye' olduğumuz iyi oldu. Keşke 'kirve' kız da burada olsaydı"* deyince deliler gibi gülerler. Şahin, bu sırada çekilen fotoğrafları zorla satmak isteyen düğün salonu fotoğrafçısını tersleyince, ona kızan fotoğrafçı bunları sonradan basına sızdırır.

• Dostlarını zor günlerinde yalnız bırakmaz. Yakınlarda katıldığı bir cenazede çevresindekilere *"Valla resmi dairelerde bir sürü işim var. Oralara bile gitmeye vakit bulamıyorum, ama kalktım buraya geldim"* dediği kulaktan kulağa anlatılır.

• Devletin bir dediğini iki etmez. Emniyet bir konuda değerli görüşlerine başvurmak için kendisini çağırır, gelemeyince de *"Teslim ol"* ricasında bulunur. Şahin, bunu *"Telsim al"* olarak anlayınca derhal cep telefonunun kartını değiştirir.

• Elbette sonradan teslim olması gerektiğini anlar. Teslim olmamasının nedeni, söylendiği gibi korkaklık değildir. Aksine, Ankara'da bile rahat rahat ortalıkta dolaşır. Dost ziyaretleri, lunaparkta çarpışan arabalara binmesi, büfeden kokoreç alıp yemesi akşamları TV'den yayımlanır. Hatta kendisini yakalamakla görevli Özel Harekâtçı arkadaşlarıyla her gün Kuğulu Park'ta oturup tavla bile oynar.

• Ailesine çok düşkün olan Şahin, *"Bayramı çocuklarımla geçireyim, bayramdan sonra emniyete teslim olurum"* der. Şeker Bayramı'nın son günü gittiği Brezilya'daki yeğeninin yanında, Rio Festivali'nin sona ermesini, sonra da dönerken uğradığı Almanya'daki amcaoğlu ile geleneksel Bira Bayramı'nın bitmesini bekler.

• Çeşitli ülkelerdeki eşi dostu sırayla ziyaret edip, paskalya sonunda da teslim olması beklenen Şahin'in, avukatına, *"Olayların gelişiminin üzerimde yarattığı baskı ve bağırsaklarımdaki gaz nedeniyle, hukuki sürecin yeterince doğal işleyebileceği ve ortaya pis kokular yaymayacağım konusundaki inancımı yitirdim. Hükümsüzdür. O yüzden ben biraz arazi oluyorum, sen durumu idare et"* dediği bilinir.

Fikret Bekler

Son anda aldığımız bir habere göre

Şeriatçılardan Kemal Sunal'a Şaban öfkesi

Kim ne derse desin, **Kemal Sunal**'ın Şaban filmleri bir fenomen. İncelenmesi, üzerinden her derde deva sonuçlar çıkarılması gereken bulunmaz bir kaynak. Vatandaş, **"Eşşoğlueşek"** diyen Şaban'a hayran... Şaban neyi, kimi temsil ediyor henüz belli değil. Bu konuda dağınık fikirler var. Mesela dinci Mesaj TV haber programında Kemal Sunal'ın salak olduğunu duyurdu. İyi ya da kötü, herşeyden önce bir sanatçıya salak deme salaklığı ayrı... Tek kelimeyle **"Ayıp be abi"**.

Üstelik Mesaj TV, bu salaklık saptamasını, şariatçı devlet isteklerine karşı kadınların Ankara'daki yürüyüşüyle ilişkilendiriyor. O da bir hüner tabii... İnanamayanlar için alıntılayalım:

"Çirkin sahneler yaşanmıştır. Kavramların doğru anlaşılması gerekiyor Türkiye'de. Mesela bir Şaban ismi var. Kemal Sunal adlı 'salak' bu is-

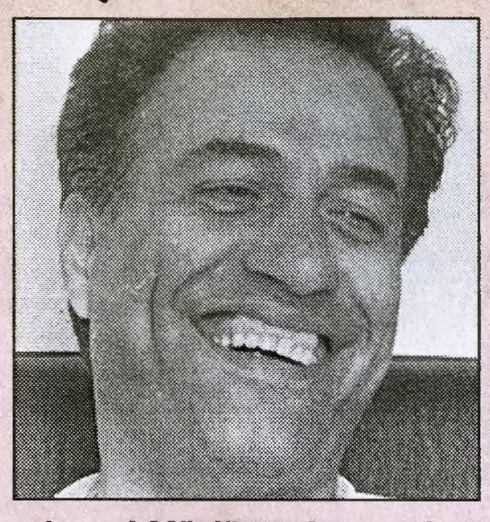

mi, yani Müslümanların çokça kullandığı bu ismi dejenere etti. Yeşilçam mantığı çerçevesinde şu anda hiçbir aile çocuğuna Şaban ismini vermiyor."

Şaban isminin popülaritesinde bir düşme var, bu gerçek. Kemal Sunal'a bu konuyu sorduk. Ancak bir ilke kararı almış konuşmuyor. Kendisine yönelik hakarete bile aldırış ettiği yok. Dinozor muhabiri, TBMM Şaban varkası araştırma komisyonu üyesi gibi, konuyu İstanbul Valiliği İl Nüfus Müdiresi **Semra Davut** Hanım'a bizzat sordu:

- Semra Hanım, Şaban isimlerinde bir azalma var mı?

- Bizde geleneksel bir yapı var. Anneanne, dede isimleri çocuklara veriliyor. Ne kadar komik de olsa, ne kadar tuhaf da olsa... Şaban da o isimlerden biri. Tamamen artık verilmiyor denemez. Tek tük de olsa var.

- Peki, sizce de olumsuz biri imajı var mı Şaban'ın?

- Bizim Şaban adında bir yakınımız var. Hiç de öyle bir imaj aklımıza gelmiyor.

- Bugünün popüler ismi var mı?

- İsim de moda işi. Televizyon dizileri çok etkiliyor insanları. Bir dönem Kübra vardı. Sonra Ayşeler çoğaldı. 7-8 yıl önce Özge çok tutuluyordu. 5 yıl önce Zeynepler gözdeydi. 1985'ten sonra Melisa furyası başladı.

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

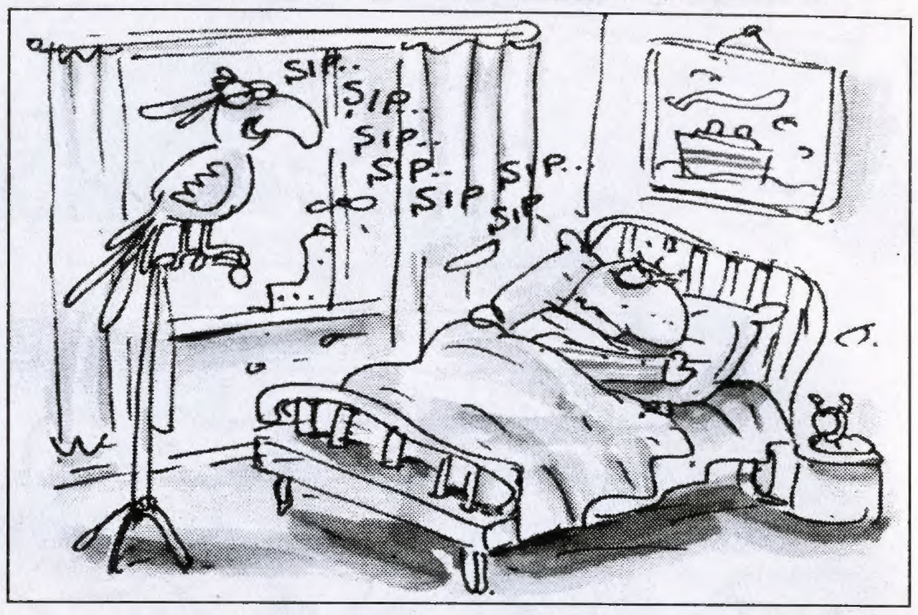

Elhamdülillah laikiz hatırası

Erkin Baba 'Nazik eylemden anlamıyorlar'

Bulutsuzluk Özlemi'nin takım kaptanı **Nejat Yavaşoğulları** her gece 21.00'de gitarıyla balkondan **"Sürekli Aydınlık İçin Bir dakika Karanlık"** eylemine gürültülü bir destek atıyor. Zaten sanatçılar tam kadro eyleme destek olduklarını televizyonlardan açıkladılar. Rock'ın babası **Erkin Koray** ne düşünüyor acaba?

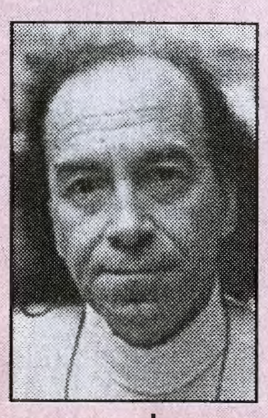

Babayla konuştuk. Açıkçası çok umutlu değil. Eylemden memnun memnun olmasına da amacına ulaşacağından kuşkulu biraz. Baba şöyle diyor:

"Memlekette anlaşıldı ki bir ışık var, tamamen karanlık değil ortalık yani. Güzel... İyi.. Gönülden katılıyorum eyleme. Ama amacına ulaşmayacak. Çünkü bu teşkilat anlamıyor bu bir dakika işinden. Baksana halkla alay ediyorlar. Nazik eylemlerden anlamıyorlar. Hiç oralı değiller. O zaman, onların anladıkları dilden anlatmak lazım. Madem şakadan anlamıyorlar.... O 'Mum söndü oynuyorlar' lafından sadece Aleviler değil hepimizin alınması gerekliydi. O zaman dili değiştirmek lazım."

Top Three

Hangi şarkı kimin için bestelendi...

1- Gitme Kal Bu Şehirde
İbrahim Şahin

2- Onun Arabası var
Şevket Kazan

3 - Macera dolu Amerika
Tansu Çiller

4 - Ben Nerde Hata Yaptım
Yurdum İnsanı

Günün İlanı

DAMPERLİ KAMYON EKİBİ aranmaktadır.

YAZ-KIŞ İŞ VERİLİR.
Çift çeker tercih edilir.
İşyeri Birecik Barajı
Belkıs Köyü-NİZİP
Müracaat ;
Tel : (0-312) 466 29 17 - 18
Fax : (0-312) 467 69 34

Özel Harekâtçı İbrahim Şahin'in kendiliğinden paşa paşa gelip teslim olmayacağı anlaşıldı. Geriye mecburen tek çare kaldı. Kamyon aranıyor...

VE KİMSE SORA APTÜLİKA NE NEREDEN EN

Nirde?.. Nirde?..

SUNAY AKIN

Yanıp sönen ışıkları vardır İstanbul'un. Yüksek binaların tepelerindeki kırmızı ışıklar uçakların çarpmaması içindir. Deniz fenerleri ise göz kırpar gemicilere. Trafik lambalarında *"dikkatli, yavaş geç"* anlamına gelen sarı bir ışık yanıp söner gece yarısından sonra. Tüm bu uyarıların bir tek amacı vardır: Can güvenliği...

Bir ay boyunca, her akşam, saat 21.00'de ışıklarımızı bir dakikalığına yakıp söndürmemizin nedenini *"temiz toplum"* değil, can güvenliği isteği şeklinde algılıyorum. *"Sürekli Aydınlık İçin 1 Dakika Karanlık"* gösterilerine Antalya'da polisin saldırması sonucunda gözaltına alınan bir vatandaşımızın başına vurulmak suretiyle ölümüne neden olunması ne yazık ki tespitimi doğrulamaktadır. Bu eylem, her cumartesi günü Galatasaray Lisesi'nin önünde toplanan annelerin duyarlığından kopuk olamaz. Çünkü katillerin yüzü istenilen aydınlık ile ortaya çıkacaktır. Karanlıkta *"devrimlerin bekçisiyiz"* sözünün de payı vardır. Unutmayın, devrim bekçilik yerine *"süreklilik"* bekler devrimcilerden!

1939 yılının 9 eylül akşamı saat 21.00'de Topçu Kışlası'nın avlusuna dikilen direklere çekili donanma ampulleri, bir *"ilk"*e tanık olacak olan İstanbulluların yüzünü aydınlatır. Ülkemizde bir gece maçının ilk kez oynanacağı futbol sahası, **Cem Atabeyoğlu**'nun deyişiyle *"Türk sporunun 1 numaralı stadyum uzmanı"* **Koço** tarafından hazırlanmıştır. Ancak ampuller sahanın zeminini aydınlatıyor, topun havaya atıldığı anda nasıl görüleceği sorusu yanıt bulamıyordu. Koço'nun parlak zekâsı bu sorunu da çözer!

Saha kenarında sekiz top ve içi kireçli su dolu bir kova hazır bulundurulur. Oynanmakta olan topun üstündeki beyazlık zaman içerisinde silinmeye başladığında ilk fırsatta yenisiyle değiştirilir ve kovaya daldırılıp çıkarılan top sıranın en sonuna konulur!

Hakemliğini **Şazi Tezcan**'ın yaptığı ilk gece maçı Fenerbahçe ve Beyoğluspor arasında oynanır. İlk golü, Fenerbahçe takımının sağaçığı **Küçük Fikret**'in attığı maçın sonunda Beyoğluspor 4-2 yenilmekten kurtulamaz.

Gözleri bir kartalınkiler kadar keskin olanların bile topu zorlukla seçebildiği maçta, Fenerbahçe'nin ileri derecede miyop olan üç futbolcusu da oynar. Gözlüklerini çıkarıp sahaya çıkan bu oyuncular **Şevket Soley, Fikret Arıcan** ve **Orhan Menemencioğlu**'dur.

Günümüzde yıkılan Topçu Kışlası'nın avlusunda yer alan futbol sahasında rahatlıkla gezinebilirsiniz. Çünkü o alan, beton bir yapıyla henüz kapanmamış olan Taksim Parkı'dır. *"Henüz"* dememin nedeni, Taksim'e cami yapılması konusundaki tartışmaların, Cumhuriyet Anıtı'ndaki peçeli kadının baktığı yön olan Sular İdaresi'nin yerinden uzaklaşıp sözünü ettiğimiz parkta yoğunlaşmasıdır. Cami yapılması düşünülen alan daha nice ilklere sahne olmuştur. İlk ulusal futbol maçımız, temel çukurlarının kazınılması düşünülen gezi parkında oynanmıştır. 26 Ekim 1923 yılında yapılan karşılaşmada Türkiye ile Romanya 2-2 berabere kalırlar. İlk ulusal bisiklet yarışmamız 1927'de, ilk ulusal binicilik temasımız da 1933'te, yine duvarların örünülmesi düşünülen bu açık alanda gerçekleşmiştir. Türkiye bu oyunlarda Bulgaristan ile karşılaşır.

Taksim Stadı yalnızca spor karşılaşmalarına değil, deve güreşleri, atletizm yarışları ve boks maçlarına da tanık olur. Komik-i Şehir **Naşit Bey**'in mahalle bekçisi rolünde olduğu oyun da, kondurulmak istenilen çatının altında gülmenin yasak edileceği eski Taksim Stadı'nda sahnelenir.

Taksim Parkı'nda yapılaşmaya gitmek tüm bu ulusal değerlerimizin üstünü beton ile örtmektir. Spor tarihimizde böylesine önemli bir geçmişi olan *"açık"* alanı kapatmaya zorlamak cinayetten değil midir? Ne gariptir ki Taksim Parkı üzerine mimari projeler hazırlanırken spora renkli sayfalar ayıran gazetelerin yazarlarından ses çıkmıyor!

Aşırı derecede miyop olan ve gözlüğünü çıkardığı zaman *"ileriyi"* göremeyen Fenerbahçeli **Orhan Menemencioğlu**'nun lakabı *"vallah"* idi. Vallah Orhan, ilk gece maçında sahaya çıkarken arkadaşlarını uyarır: *"Topu bana atarken seslenin..."* Kendisine pas atan arkadaşları *"Orhaaaan"* diye bağırırken sahada Adana şivesiyle şu ses duyulur: *"Nirde? Nirde?"*

İYİ KÖTÜ VE ÇİRKİN...

Alp Tamer

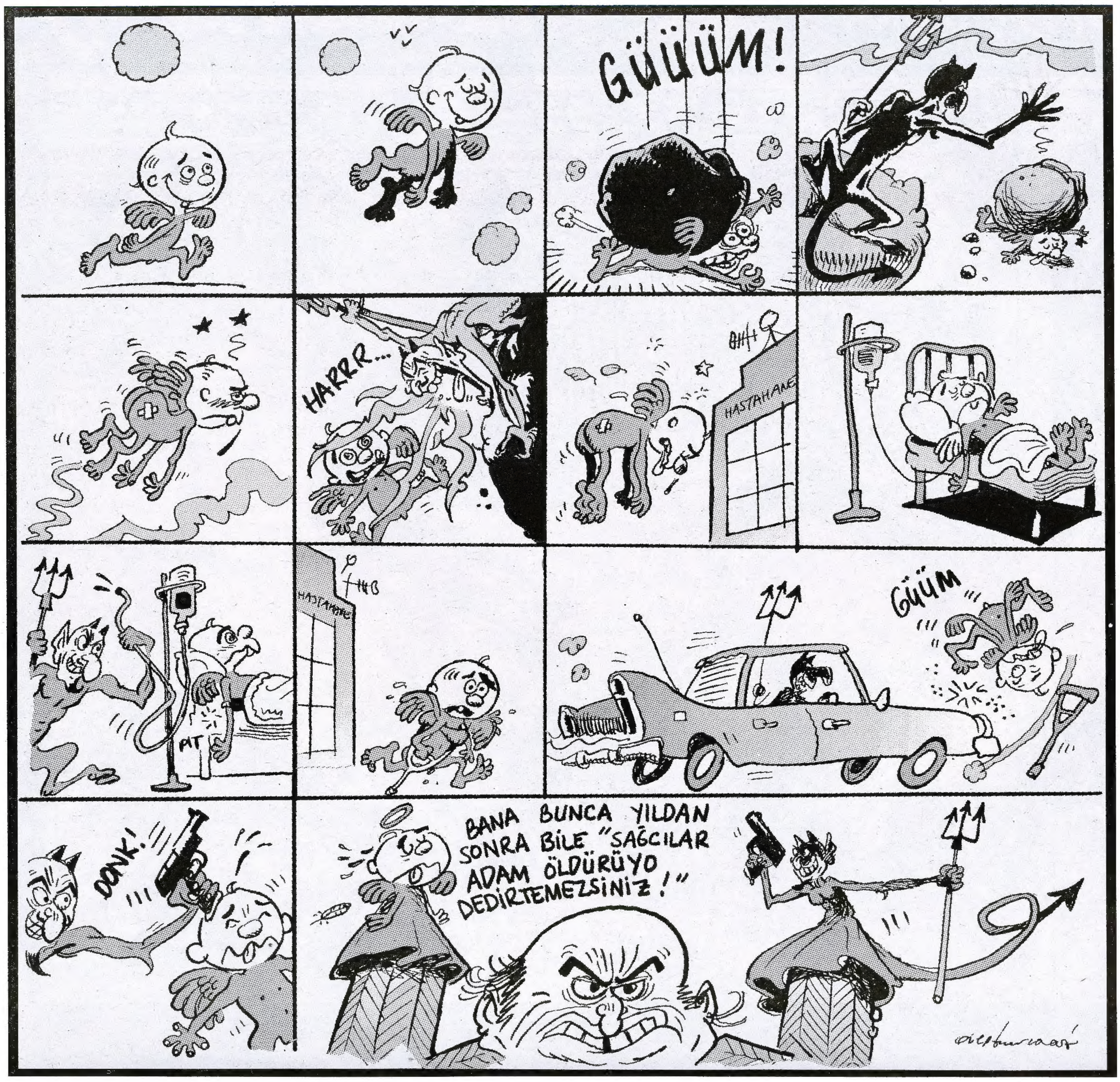

ALTAY MARTI

Süleyman Bey Çocuğu

"Devrim kokteyl partisi değildir"
MUSTAFA SANDAL

Memleketin gidişatı bilindiği için o gün de çok keyifliydim gene. Büyük ihtimalle halkımın da morali düzgündü ve yanaklarından şıpır şıpır kan damlıyordu. Genel bir durum değerlendirmesi yapmak için kapıyı çarpıp çıktım evden. Bir belediye otobüsüne atladım ve Eminönü'ne doğru yol almaya başladık. Şoför rahmetli **Cavit Kurtuluş**'a benziyordu ve otobüste İstiklal Savaşı gazisi ya da hamile bayan bulunmadığı için kalkıp yer verme stresine girmek de söz konusu olmamıştı. Bu yüzden rahat bir seyahat yaptığımı söyleyebilirim. Yolda **Neşet Ertaş**'tan alınan bir Yozgat türküsünü okumamın halkımı çok rahatsız etmediğini de müşahede ettim. Hatta kimilerinin nakarat bölümlerinde bana eşlik etmesi ayrı bir gurur kaynağı olmuştu.

Galata Köprüsü'nü geçip Eminönü Meydanı'na vardığımızda gördüğüm mahşeri kalabalık gözümü kamaştırdı. Halkım aşırı derecede kaynaşmış, sınıfsız, imtiyazsız bir zümre olup çıkmıştı. Biraz daha yaklaştığımda, bunun bir *"kuyruklar"* karışması olduğunun farkına vardım. Örneğin banka önünde bekleşen emekli memurlarla Sayısal Loto oynamak isteyenlerin oluşturduğu kuyruk birbirine girmişti. Aralarındaki muhabbet düşman çatlatacak cinstendi:

"Kaç torunun var amca?"

"Beş."

"Tamam beşi işaretliyorum. Peki kaç para maaş alıyorsun?"

"On yedi."

"On yediyi de işaretledim."

Biraz daha ileride son gemi yangınında yanan *"kahraman"* itfaiyecilerin yattığı hastanenin bahçesinden taşan ve taa caddeye dek uzanan ziyaretçiler bekliyordu. Olayda ihmali bulunan belediye, moral olsun diye ziyaretçilerin yanına belediye bandosunu göndermiş, halkı bir nebze olsun rahatlatmaya gayret göstermişti. Ancak itiraf edeyim ki bandonun çaldığı parçalar pek iç açıcı değildi. Programa hiç *"Yangın var, yangın var, ben yanıyorum"*la başlanıp arkasından da *"Yandı yürek kebap oldu"* diye devam edilir mi? Başkan istifa, başkan istifa!

Ziyaretçiler kuyruğunu dikey olarak Halk Ekmek büfesi önünde tek sıra olmuş ve ahı gitmiş vahı kalmış yurttaşlar kesiyordu. Hepsinin de suratlarından düşen bin parçaydı. (Üşenmedim, oturup bir bir saydım vallahi!) Onlara bir iyilik yapma düşüncesiyle saygın sosyal demokrat Zülfü Bey'in bir zamanlar söylediği o ünlü *"büyük insanlık gemide güverte yolcusu, trende ikinci mevki, şosede yayan"* adlı şarkıyı seslendireyim dedim, ama sonra vazgeçtim, çünkü durum ortadaydı, beni daha çok sevip daha çok adam yerine koysunlar diye kimseyi gaza getiremezdim, kandıramazdım. Bu saatten sonra *"Engereğin Gözündeki Seyirme"* isimli edebiyat şaheserinden pasajlar okumanın da kimseye yararı olmazdı. Bu yüzden yürüyüp gittim yanlarından.

Bu kez karşılaştığım kuyruktakiler ise Laleli'den bu tarafa sarkmış ve çoğu eline, beline, diline hâkim olmanın muhteşem huzurunu yaşayan yüzde doksan dokuzu Müslüman bir halkın maalesef aşırı abazan evlatlarıydı. Bunlar ağızlarının salyaları aka aka Macar, Rumen, Rus kadınlarını bir kez olsun pandikleyebilmek için tepinip duruyorlardı. (Bu akılları uçkurlarında olan vatan evlatlarının hepsini Süleyman Bey'e ihbar ediyorum. Cezaları neyse çeksinler. Önce vatan!) Bu arada Halk Ekmek büfesini bulayım derken kaybolup da bu kadınların arasına düşen emekli yurttaşa ne demeli? Ayıp değil mi beybaba yaptıkların, sakalından da mı utanmıyorsun? (Bu amcayı da hem Süleyman Bey'e hem de **Haydar Dümen**'e şikâyet ediyorum.)

Son gördüğüm kuyruk ise biraz tuhaftı sanki. Büyükçe bir binanın önünde sert bakışlarla sağa sola göz atan kalabalıktan kimileri kurt işareti yaparken kimileri de hafif hafif *"Çırpınırdı Karadeniz"* adlı parçayı mırıldanıyordu. Binanın penceresine yapıştırılan kâğıtlardan burasının bir eğitim yuvası olduğu anlaşılıyordu. Kâğıtlarda okuyabildiğim kadarıyla şunlar yazıyordu: *"On derste faili meçhul teknikleri", "İtinayla provokasyon yapmanın yolları", "Eroin kaçakçılığında bürokrasinin dünü, bugünü, yarını ve öbür günü", "Kürt kimdir, neye benzer, memleketi çıt diye ortadan ikiye bölmesin diye en az kaç köy yakılmalıdır, en az kaç kişi göç ettirilmelidir?", "Polis-mafya-politikacı üçgeni eşkenar bir üçgen midir, iç açılarının toplamı dış açılarının toplamına eşit midir?"*

Memlekette vatan için bu tür kursların açılması, yeni iş alanlarının yaratılması beni ziyadesiyle sevindirdi. Biraz daha yaklaştığımda aklı sıra Tansu Bacım'a benzemeye çalışmış, onun gibi giyinmiş bir bayanın buradaki insanlara pasaport, CD-4, uzi, Kalaşnikof ve molotofkokteyli dağıttığına tanık oldum.

Bu arada yanlış kuyruğa girmiş abazan bir vatan evladı, bir emekli memur ile bundan sonra ülkeye nazar değmesin diye bolca kurşun dökecek şerefli bir insan adayı arasında çıkan tartışmada tatsız şeyler yaşandı. Emekli memur kalp krizi geçirip olduğu yere yığılırken abazan gencin kafasına bir el sıkılıp kaşla göz arasında olaya intihar süsü verildi. Bunlar son derece münferit olaylar olduğu için konuyu Süleyman Bey'e götürmek aklımın ucundan bile geçmedi.

Hava kararmak üzereydi. Halkımın mutluluğu bana da yansıdı. Eve döndüğümde kendimi tıpkı ülkem gibi üç taraflı denizlerle kaplı bir yarımada gibi hissettim. Salona geçip duvarda asılı Süleyman Bey'in gülümseyen fotoğrafını dakikalarca seyrettim. Sonra da içim dolu bir şekilde pencereye koşup boşluğa doğru avazım çıktığı kadar bağırmaya başladım: *"Ben Süleyman Bey çocuğuyum. Süleyman Bey çocuğuuuuyuuum!"*

FUTBOL

NE VAR, NE BAKIYON?! SİZ KOŞTURUP ISINIRKEN BİZ SAP GİBİ DURUYORUZ! KALECİYİZ DİYE SOĞUKTAN DONALIM MI?!

KARTLARLA OLACAK İŞ DİİL BU! HATA YAPANI ADAM GİBİ CEZALANDIRMALI... NİYE ARKADAŞINA FAULLÜ GİRDİN BAKİİM?! HII?! AL SANA!

IAAH! YAPMA HOCA!

KALE ÖNÜNE DİKTİĞİM İNSAN YİYEN BİTKİLER SEMERESİNİ VERDİ!.. Bİ TANE RAKİP OYUNCU SOKULAMIYO!..

YENİÇERİLERİM!.. ÇABUK ŞU HAKEMİN KELLESİNİ GETİRİN! BOLİÇ HİÇ PAS VERMİYO. ONA DA KIRK KIRBAÇ URUN! TARIK'I YEDİKULE ZİNDANLARINA ATIN!.. OKAÇAYI DA...

BU KADAR SERT OYNANIRSA OLACAĞI BUYDU İŞTE!.. KAN KOKUSU KÖPEKBALIKLARININ İŞTAHINI KABARTTI!..

PARATONERİ TAKTIKTAN SONRA ESKİ SİNİRİM KALMADI... ARTIK KAVGA, GÜRÜLTÜ, KIRMIZI KART FİLAN YOK!

VAY HOCA! SAKATLIK BAYRA CİDDİ GALİBA...

HİAAH!

BUNU DA KURTAR DA GÖRİİM SENİ!..

SEN BURALARIN YABANCISISIN ANLAŞILAN. SOL İÇ BOŞLUĞUNDAN DOĞRU GİT, ORTA YUVARLAĞI GEÇİNCE KÖŞE GÖNDERİNE VARMADAN, SAHAYI SINIRLAYAN ÇİZGİLERDEN SAĞA DÖNDÜNMÜ. KALE KARŞINDA! ORDAN VUR TOPA...

EYVAH! ÇOK ACAİP KÜFÜR EDECEK!

BIKTIM ARTIK! SAKATLANIR, ŞIMARIR, HATALI GOL YER!.. EN İYİSİ LANGIRT KALECİSİ BE! OH! AZICIK AŞIN, AĞRISIZ BAŞIM!..

VAY LAYUK! BİZE "KOMİSERİM" DİYE HAVA ATMORDU, MEĞER SAHA KOMİSERİYMİŞ!..

YOK AGA!.. BİR SEBAEN KADAR, USTACA TOPA VURAN Bİ BAŞKA FUTBOLCU DAHA YOK TÜRKİYE'DE!..

HADEEE!.. TAKIMININ RENGİNDE PIÇAKLAR, SATIRLAR, ŞİŞLER BURDA!.. HARBİ TARAFTAR BOŞ GEÇME! KDŞ KOODŞ!..

HIRRRG!..

BURRRŞ! SAKİN OL... YAVEŞŞ!

HELAL OLSUN! OKTAY, MAÇ İÇİN BİRLİĞİNDEN İZİN ALMIŞ!

OFSAYT DEDİKSE OFSAYTTI! NİYE İTİRAZ ETTİN! SİHİRLİ BAYRAĞIMLA SENİ KURBAĞAYA ÇEVİREBİLECEĞİMİ DÜŞÜNMEDİN Mİ?

Hiii!.. LİĞİN EN SERT FUTBOLCUSUNU OYUNA ALIYOLAR! HAPI YUTTUK!

VAY BE! SERGEN'İN ATI DA HARBİ BEŞİKTAŞ'LIYMIŞ! ATLA UĞRAŞIYOR DİYE BOŞUNA ELEŞTİRİ YAĞDIRMIŞIZ MEĞER!

YERLİ HAKEMLERE KALSA BU LİG BİTMEZDİ! ANDROMEDA GALAKSİSİNDEN TARAFSIZ HAKEMLER GELDİ, TARTIŞMA BİTTİ!..

EE TABİİ ADAMLAR AŞMIŞ BU İŞİ AĞBİ! BORU DİİL...

VEYSEL HOCAM, BU MAÇ 3-1 BİTER BENCE. İDDİAYA VAR MISIN? YİYO MU?..

PEKİY, GİRİYORUM! BERABERLİK ORTADA!.. ELLİ MİLYON TAMAM MI?..

BUNLARIN KUMAR HASTALIĞI, BU SEZON BİZİ YAKAR BENCE!

TOP GELENE KADAR BOMBOŞ OTURCAAMA SANATA YÖNELMEK HOŞ BİŞEY! HER GİTTİĞİMİZ DEPLAŞMAN SAHALARINA KALICI ESERLER BIRAKMANIN HAZZI BAŞKA!

SAAT DOKUZ! Bİ DAKKALIK KARANLIK EYLEMİ YER GÖZETMEZ! KIRICAM BÜTÜN SPOTLARI AGA!

SEN HİÇ TASALANMA, ŞİMDİ DAĞITIRIM BARAJI!

VRAK!

ERDAL Bülent

Gelen Evrak

Gelen Evrak için adres:
Dinozor Dergisi,
Türkocağı Cad. 39/41 34334
Cağaloğlu-İSTANBUL

Tarih 4 şubat 1997 22 kişi: 239 yıl

Sevgili Dinozor okurları;

12 yıl 6 ay ceza almanın dayanılmaz hafifliğiyle yazıyorum sizlere. Bu hafiflik yetmiyormuş gibi, bir de jandarmaların saldırısına uğradık. Dahası, mahkeme salonu bir yana, mahkemeden nezarethaneye inerken jandarmalar tarafından merdivenlerde, yerlerde sürüklendik, dipçiklendik. Amansız bir mücadele sonucunda galip çıktık. Hiçbir şeyi karşılıksız bırakmadık yani...

Sevgili dostlar;

Suçumuz yasadışı silahlı çete üyesi olmak. Gerçekte silahımız yoktu. Fakat öyle bir silahımız vardı ki, yeri yerinden oynatmıştı. Anti-demokratik rejim daha fazla dayanamadı. Silahımızı elimizden almaya çalıştı ve çalışıyor. Silahımız neydi diye merak ediyorsunuz. Silahımız, her şeyimiz, yüreklerimiz, demokrasi, özgürlük, insan hakları, özerk demokratik üniversite ve sosyalizm çığlıklarımızdır. Bu silahımızı her yerde haykırdık. Bu haykırışlarımıza dayanamadı *"faşo ağalar"*, *"çeteler"*, gözaltına alındık, işkencelerden geçirilip tutuklandık. Asılsız suçlamalarla TC'nin *"yüz akı"* olan DGM'lerden Ankara 1 No'lu DGM tarafından ağır cezalar aldık. Toplam 22 kişi 239 yıl. Tarih 04.02.1997. Yenilmedik, haklı taleplerimizi ve sloganlarımızı çeteleşmiş rejimin ve cezalarımızı okuduktan sonra pis pis sırıtan DGM hâkimlerinin suratlarına demir bir yumruk gibi indirdik. Başımız dik, alnımız açık. Çağrımız *"İnsanca Yaşamak İstiyoruz"* diyenlere. Çığlıklarımıza kulak verin, çığlıklarımız çığlıklarınız olsun.

Hepinize sevgiler.

Deniz Sevimli
Merkez Kapalı Cezaevi
5. Koğuş Ulucanlar/Ankara

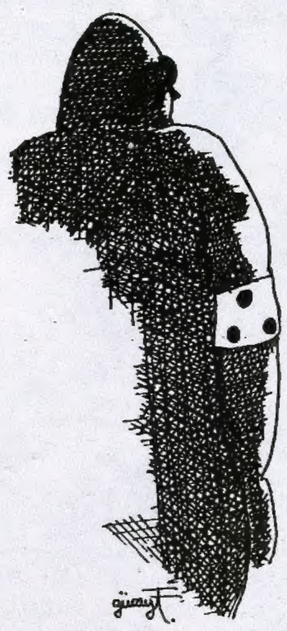

Güray Yalıncak -
Özel Tip Cezaevi L
Blok / Bursa

Sayın Bay Dinozor,

Necmettin Erbakan, Türkiye tarihindeki en büyük kirlenmelerden birini, üstün bir iman ve maharetle "temizlemiştir!"

Görünen o ki şu anda dünyanın en müthiş temizleyicisi Erbakan, en büyük temizlik şirketi ise Refah Partisi'dir...

Bir temizlik kampanyası da ben başlatıyorum: Şu anda giymekte olduğum ve epeyce kirlenmiş olan donumu, şeffaf bir poşete koyarak, postayla ya da kargoyla Erbakan'a göndereceğim.

"Temizlikten yana" bütün vatandaşları aynı şeyi yapmaya, basını ise bu kampanyayı desteklemeye çağırıyorum.

Sağlık, esenlik ve temiz bir Türkiye dileklerimle...

Hüseyin İlbey-İstanbul

Ve şimdi yazıyorum işte...

Merhabaların en iyisine laik olan Dinozorlar:

Erzincan/Ulalar'dan sizi zevkle okuyan bir Pınar daha.

Yazmak istediğim, anlatmak istediğim o kadar çok şey var ki. Bunları yazabilmem bile bana cesaret veriyor. Adım **Pınar**. Lise 2. sınıf öğrencisiyim. Yaşama gözlerimi bilinçli bir şekilde açtığımdan beri bana varlığımın değerini her defasında anımsatan Cumhuriyet gazetesi ile birlikte Dinozor'u bize tattırdığınız için teşekkürün yeteceğine inanmıyorum. Dinozor elime geçtiğinde hiçbir kuvvet beni yerimden kaldıramıyor. (Cumhuriyet için de geçerli bu.)

Gerçekten her zaman bir şeyler karalamak istedim, ama yayımlanacağından emin olamadığım için hiç cesaretim olmadı. Ödemişli Pınar'ın düşüncelerinden pek farklı olmayan düşüncelerim hep benimleydi ve onlar, düşünmeye değer şeylerdi. Bana da bir şans verileceğinden emin olarak o an artık gelmişti ve artık ellerim ve kalemim bana hayır demiyordu. Tersine, bana, bir şeyler yaz, beni kullan diyen kalemimle baş başaydım.

Ve şimdi yazıyorum işte.

Her zaman kulaklarım ve gözlerim her şeyin iyisini ve güzelini görmek istedi ve yaşamın bu kadar acı olduğunu görmezlikten gelerek, hiç umrumda değil bu konuşmalar, haberler, yazılar dedim durdum. Ama hep kendimi kandırmaya çalışmışım. Bunların varlığını hissettiğim halde, kendime açıklamaktan korktum durdum; dinledim, gözlemledim, kendi kendime eleştirdim, saygı duydum, ama bu hep sessizce içimde vurdum duymaz bir şekilde büyüdü. Ta ki *'Ey Türk gençliği'*ni dersteyken okuyup, ders sonuna kadar durmaksızın okuyup utançla kahrolduğumu hissedince...

Bize; gençliğe verilmiş olan vazifelerimizi sıralayan o satırları okurken gözlerim yaşla doldu. Kendimden nefret ettim. Yaşadığım meskeni nasıl hak edip ve nasıl sağlandığını düşündüm de. Ben, yani biz gençlik Şensoy misali *"Ben o kitabı gördüm"* Bilmiyorum nerde gençlik **Ferhan** abi. **Atatürk**'ün bize cumhuhriyeti emanet ettiğinin farkında olmayan gençlerle nereye gidiyoruz içimde büyüyen ve asla tükenmeyen bu Kemalist ruhum size yeter mi bilmem ki. Beni duyun gençlik. Lütfen ses verin bu çağrıya.

Hadi bunları yani şu anki konumumuzu sağlayan tabulara saygı duymayan ve önemsemeyen gençlik, bunları unutuyorsa kendi geleceğini nasıl unutur. Bunlar acı gerçekler olabilir, ama artık uyanın gençlik. Uyanın yeni nesil. Atın gözlerinizdeki o at gözlüklerini. Göreceksiniz o zaman ne halde olduğunuzu. İşte bunu yaparsanız zararın neresinden dönerseniz kârdır misalini belki de yakalarsınız ya da çok geç olabilir.

Aklımızı, zekâmızı her şeyde göstermeye çalışıyor muyuz hiç. Yoksa sandığım, hissettiğim, korktuğum şey mi oluyor, yoksa yoksa zekâ yaşımız büyümüyor mu, geri basamaklarda mı?

Sevgili, değerli ve tarif edilmeyecek en güzel şeylerin karşılığıyla eşit olan Cumhuriyet ve Dinozor yazarları. Sizleri bir annenin bebeğini sevdiği kadar çok seviyorum. 4 gün sonra okulum açılıyor. İçim umut, hırs, cesaret ve aydınlık ışıklarıyla dolup taşıyor. Ama bazen umutsuzluğa kapılıyorum. Bize hiçbir gelecek vaat etmeyen bizler için çok korkuyorum.

Daha çok şey yazmak istiyorum, ama yazımın çok uzayıp yayımlanmayacağından endişeli olduğum için mektuplarımın asla son bulmayacağını sizlere ve uyanma kıpırtısını hisseden gençliğe şimdiden teşekkür ediyorum.

Pınar Dağ / Ulalar Belediyesi / Erzincan

Merhaba sevgili Dinozorcular

Öncelikle elinize, emeğinize sağlık diyorum. Gerçekten zor olan bir şeyi başardınız, bir parça da güldürdünüz asık suratları, düşündürerek. Bir mum ışığı gibi aydınlattınız kokuşmuş karanlığımızı, dirilttiniz içimizdeki ölü düşleri. Güzelim Türkiye'mizin acı gerçeklerini vurdunuz yüzlere, başka bir açıdan yaklaşarak olaylara.

Ne hale getirdiler **Mustafa Kemal**'in cumhuriyetini, ne hale getirdiler onu emanet ettiği Türk gençliğini. Ne olur bu ülkede sevgi, barış ve dostluk içinde yaşasak; bıraksak elimizden silahları, çiçeklere, kalemlere sarılsak, özgür düşünebilsek, yazabilsek bu ülkede ne olurdu sanki, acaba çok şey mi istiyor ben ve benim gibiler.

Umarım bu Dinozor'un sesi uyuyan aslanları uyandırır uykusundan, getirir akıllarını başlarına. Son olarak sizlere ve tüm Cumhuriyet ordusuna sevgi ve saygılarımı sunuyorum. Haftada bir gün değil, her gün, her dakika beraber olduğumuzu bilmenizi istiyorum. Her şey gönlünüzce olsun, davasız günler dileğimle!!!

Engin Gökçe-Giresun

Şivan Okçuoğlu'ndan 2 karikatür

Ödemişli Pınar'a

Seni gazetemizin 12 Şubat '97 Dinozor'unda tanıdım. O an telefonla ulaşmak mümkün olsaydı; o küçücük yaşında, yazdıkların kadar aydınlık, duyarlı, umut dolu sıcacık sesini duymak, bir koşu gelip seni bağrıma, basmak isterdim.

Evet gülmeyi unutan, yüzleri kırış kırış olan bizleri; sorumluluğunu bilen siz Pınar'lar umutlandırıyor. Yurdun bir köşesinden yeşeriveren, karın ortasından çıkıveren kardelenler gibisiniz tıpkı. Bu ülke sizlerle GÜZEL GÜNLER GÖRECEK yavrum. Manisalı gençler için yazdığın, onlarla paylaştığın içten duygularını, (okumadıysa) tanıdığım ve şu an hastanede tüberküloz tedavisi gören yavrumuza götürüp okutacağım. "Ulaşsam onlara!" diyorsun. O görev şimdi benim sevgili Pınar. Ulaştıracağım seni onlara... İyi ki Dinozor var, Pınar'ı bize tanıttı.

Leylâ Konuşur / Emekli Öğretmen/İzmir

ÖZÜR

Geçen haftaki sayımızda, **Altay Martı'nın** *"İsportaya Düşen Kadınlar"* adlı yazısının son kısmı çıkmamıştır. Yazarımızdan ve okurlarımızdan özür dileyerek çıkmayan kısmı yeniden yayımlıyoruz:

Arabadan indiğimde lapa lapa bir kar yağmaya başlamıştı. Tam evimin bulunduğu sokağa girmiştim ki, üstünde eski fanilası, yer yer yırtılmış lacivert pantolonu ve çıplak ayaklarıyla bas bas bağıran bir çocukla karşılaştım. Yumruğunu gökyüzüne doğru uzatmış, kaşlarını çatmış, şöyle haykırıyordu: *"Erkeksen paltom, atkım, ayakkabım olduğu zaman yağsana alçak!.."*